

Mijn kind
is bij
God

Jack Hayford

g

Copyright © 1986, 1990: Jack W. Hayford

All rights reserved

Voor het eerst gepubliceerd door

Regal Books, Ventura, California, U.S.A.

Oorspronkelijke titel: I'll hold you in Heaven

Copyright © 1992

Nederlandse uitgave: Uitgeverij Gideon

Vertaler: Evert v.d. Poll

Omslagontwerp: Studio Vrolijk

Druk: Drukkerij Bariet – Ruinen

Jaar van uitgave: februari 1992

4e druk: juni 2009

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland

NUR 707

ISBN 978-90-6067-585-4

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this work may be reproduced in any form by print, photoprint, microfilm or any other means without written permission of the publisher.

Inhoud

- Inleiding 7
1. Het verwekken van nieuw leven 13
  2. Het moment waarop het leven betekenis krijgt 21
  3. Welke mate van leven? 33
  4. Onze bestemming in het hiernamaals 45
  5. In de hemel, als persoon 55
  6. De weg tot genezing 65
  7. De hartslag van de liefde 75
  8. Drie stappen van liefde 81
- Nawoord 91

Inleiding

**De Geest des Heren
is op Mij, daarom,
dat Hij Mij gezalfd heeft,
om ... verbrokenen heen te zenden
in vrijheid.**

Lucas 4:18-19

Als voorganger kom ik in mijn pastorale praktijk nogal eens mensen tegen die een kind hebben verloren, kort na de bevalling of al tijdens de zwangerschap. Zij raken erdoor in een crisis en zoeken een antwoord op vragen die hen innerlijk verscheuren.

Misschien bent u wel één van die talloze echtparen die hebben verlangd naar een kind, erom hebben gebeden en alle mogelijke voorbereidingen hebben getroffen voor de komst van de baby, die een doodgeboren kindje bleek te zijn of die kort na de geboorte een wiegendood stierf. Of bent u één van die duizenden ouders die hun kind al heel vroeg hebben verloren, enkele weken, enkele dagen of zelfs enkele uren na de geboorte? Behoort u tot de groep van ouders die nooit de kans hebben gekregen hun kind te verzorgen en op te voeden?

Wie weet, behoort u tot diegenen die een kind zijn kwijtgeraakt ten gevolge van een abortus en weet u uit eigen ervaring hoeveel lijden daaruit kan voortkomen. Voorstanders van abortus weten niet wat ze zeggen als zij deze ingreep 'snel' en 'pijnloos' noemen. Ontelbaar veel vrouwen en mannen gaan na een abortus door een emotioneel dal. Sommigen vinden dat ze verkeerde beslissingen hebben genomen, anderen worden gekweld door onzekerheid. Achteraf is er altijd pijn.

Ten slotte is er nog een derde groep teleurgestelden: de ongekend vele vrouwen die uitzagen naar het kind waarvan zij in verwachting waren, maar die, om één of andere reden, een miskraam hadden. Misschien bent u één van hen.

Als u een kind hebt verloren, terwijl het nog in de baarmoeder was, of enkele weken of maanden na de geboorte, dan bent u bepaald niet de enige. De vrouwen die een miskraam hadden of een abortus hebben laten plegen, de vaders en de moeders van een doodgeboren baby of van een kind dat een wiegendood stierf, ze hebben allemaal één ding gemeen: het

kind is niet geworden waartoe het geschapen werd, doordat het voortijdig het leven heeft gelaten.

Het was niet de bedoeling van de Schepper dat deze kinderen het slachtoffer zouden worden van ziekte, dood en vernietiging. Toch stierven zij. Net als een vliegtuig dat plotseling opstijgt, lang voor het vastgestelde tijdstip van vertrek, zijn ook zij voortijdig 'vertrokken', nog voordat we hen echt konden leren kennen, nog voordat hun leven inhoud en tekening kon krijgen. Of het nu komt door een ongeval, een nalatigheid of het weghalen van de foetus, door een ziekte, een erfelijke afwijking of een onschuldige lijkende aandoening... plotseling zijn ze er niet meer. Ze zijn voortijdig vertrokken.

De achterblijvers worden overmand door tranen, verdriet, pijn, verbittering en onbeantwoorde vragen, maar er is voor hen ook hoop.

In de afgelopen jaren ben ik steeds vaker in contact gekomen met mensen wier ouderschap voortijdig werd afgebroken en die daardoor radeloos waren. Dat bracht mij ertoe Gods Woord te bestuderen, op zoek naar *hoop* voor deze mannen en vrouwen. Ik zocht naar de waarheid die hen zou kunnen genezen en troosten. Dit boek is de neerslag van mijn zoektocht. U vindt er bijbelse antwoorden op de vragen waarmee u wellicht worstelt. Had de baby al een ziel op het moment van de abortus of de miskraam? Wat is er gebeurd met het kindje dat dood geboren werd of een wiegendood stierf? Is het in de hemel? En als het kindje, dat op aarde de kans niet kreeg op te groeien en zich te ontwikkelen, inderdaad in de hemel is, wat voor een persoonlijkheid is het daar dan geworden? Zal ik mijn kind ooit weerzien? Hoe zal ik het in de hemel ooit herkennen?

De bedoeling van dit boek is een weg van hoop en genezing te wijzen, niet door middel van mooie woorden en voor-

spelbare algemeenheden, maar gebaseerd op de waarheid van Gods Woord. Dat is de vaste grond waarop we mogen bouwen. De Bijbel wijst een weg uit de diepten van verdriet. Wie die bewandelt, vindt waarachtige hoop en echte vertroosting.

Als u een kind hebt verloren ten gevolge van een abortus, dan biedt Gods Woord u nog iets: vergeving en genezing voor de beslissingen die daaraan voorafgingen. Abortus is niet alleen een moeilijk, maar ook een heel gevoelig onderwerp. Bovendien is het een tragedie. Het is niet mijn bedoeling in dit boek de tragische en problematische aspecten van abortus provocatus uit te diepen, maar troost te bieden en perspectief voor de toekomst.

Er is een tijd geweest dat ik, net als zoveel andere christenen, met bitterheid reageerde op ouders van geaborteerde kinderen. Ik veroordeelde hen en was overtuigd van mijn gelijk. Ik was boos dat zij een mens in-de-dop om het leven hadden gebracht en voelde me ver boven hen verheven. Totdat ik onder ogen zag dat ik met deze haat, de verblindende en deze zelfvoldane eigengerechtigheid nooit iets zou kunnen begrijpen van de angst, de pijn, het verdriet, de strijd en de vertwijfeling van deze mensen. Wat ik hun als medemens verschuldigd was, kon ik hun niet geven. In onze samenleving is abortus zo geaccepteerd geworden, dat velen ertoe besluiten zonder zich eerst ernstig af te vragen wat zij doen, zonder eerst pastoraal advies in te winnen. Maar dan, als de abortus eenmaal heeft plaatsgevonden, worden zij het slachtoffer van een loden last en worden zij overweldigd door vragen. Wat heb ik gedaan? Wat zou er van het kind geworden kunnen zijn? Heb ik er wel goed aan gedaan? Heb ik fout gehandeld? Zal ik het ooit kunnen vergeten? Wat zou er gebeurd zijn, als ik het niet had laten doen?

Naarmate ik mij ging verdiepen in de nood van mannen en vrouwen die gebruik hebben gemaakt van hun ‘recht om te kiezen’, ben ik niet teruggekomen van mijn overtuiging dat abortus verkeerd is, maar heb ik wel afstand genomen van mijn verkeerde houding en de oppervlakkigheid van mijn standpunt. Nu zie ik hoezeer deze mensen behoefte hebben aan leven, licht en hoop. Ze hebben een plek nodig waar ze geconfronteerd worden met de waarheid. Niet alleen om goed en kwaad aan het licht te brengen, maar ook om door diezelfde waarheid verlichting te ontvangen: genezing, warmte en perspectief. Als u één van die vele slachtoffers van abortus bent, lees dan verder en ontdek de vergeving, de genezing en de hoop die de Bijbel u biedt.

Deze studie van Gods Woord is gewijd aan al die ouders die een kind hebben verloren door een miskraam, abortus, wiegendood of ziekte, en die daardoor hebben te kampen met verdriet, bitterheid en vertwijfeling. Ik hoop dat wie zoiets zelf nooit heeft meegemaakt, door het lezen van dit boek er toch iets van gaat aanvoelen. Moge Gods Geest ons aller hart ruimer maken.

Moge Hij ons, door zijn Woord, begrip en bewogenheid schenken, zodat we iets kunnen betekenen voor hen die met pijn in hun hart en met lege handen terugdenken aan het kind dat zo abrupt uit hun leven is vertrokken. Laten we dus samen gaan naar de bron van waarheid: het Woord van God, om daaruit eeuwige wijsheid, verzoenende gerechtigheid en genezende hoop te putten. Laten we ons verdiepen in Gods antwoord op één van de diepste trauma's in de huidige samenleving: het verdriet om de voortijdige dood van een kind.

1

Het verwekken van nieuw leven

**Toen formeerde de HERE God
de mens van stof uit de aardbodem
en blies de levensadem in zijn neus;
alzo werd de mens
tot een levend wezen.**

Genesis 2:7

De enige bron waaruit we hoop kunnen putten te midden van onze dilemma's en de gevolgen van onze ongehoorzaamheid is het Woord van God. Menselijke redeneringen en positieve levensfilosofieën bieden uiteindelijk geen antwoord op ons hartzeer en ons intense verdriet. Daarvoor moeten we bij de Schrift te rade gaan. Maar waar moeten we beginnen? Wat is de eerste vraag die we ons moeten stellen?

Het beste is te beginnen met de vraag of het ongeborn kind in de volle zin van het woord *mens* is of niet. Als dat niet helder is, heeft verder vragen geen zin. Gods antwoord hierop is bijzonder hoopvol en biedt een perspectief dat we anders voor onmogelijk zouden hebben gehouden. Laten we daarom stilstaan bij wat de Schepper zelf over dit onderwerp te zeggen heeft. Het eerste wat we in de Bijbel moeten ontdekken, is of de mens voor zijn geboorte al een ziel heeft of niet. Is iemand voor zijn geboorte al een persoon?

Dit is de kern van de zaak. Want als een ongeborn vrucht niet meer is dan een substantie, een stuk weefsel in de moederschoot, waar maken we ons dan druk over? Maar de meeste mensen voelen intuïtief aan dat een foetus meer is dan louter een samenstel van chemische verbindingen en complexe weefselstructuren. Staat er in Gods Woord misschien een eenduidig en onwankelbaar getuigenis dat de intuïtie van bijna ieder mens bevestigt, namelijk dat het leven van een embryo eeuwig is?

Zonder toe te geven aan geheimzinnigheid of bijgeloof, kunnen we duidelijk stellen: ja! Het leven van het kind in de baarmoeder *is* eeuwig. Voor alle duidelijkheid: deze uitspraak is niet ontleend aan een religieuze opvatting, een occulte leer of een menselijke voorstelling. Een religieus mens beklemtoont dat de vrucht in de baarmoeder *werkelijk* leeft en daarom waard is beschermd te worden. Maar wie zoiets beweert, lokt

allerlei reacties uit. Vanuit deze stelling komt het al snel tot de oproep dat het leven beschermd moet worden. De aandacht richt zich dan uitsluitend op het overtreden van dit gebod: abortus is zonde. Wie dat te horen krijgt, komt in verzet. Hoe waardig de oproep tot bescherming van het leven ook is, het is misleidend te menen dat deze oproep belangrijker is dan het goede nieuws van de genade, de liefde en de genezende vergeving van God. Zeker, het leven is heilig, maar velen hebben geen oog voor de waarheid die daarboven uitgaat. Waar mensen blind zijn voor de heiligheid van het leven, komt het tot abortus. Maar daarmee is niet alles gezegd, want de waarheid van het evangelie zet daar andere feiten tegenover.

Daarnaast zijn er mensen die uitgaan van de reïncarnatie-gedachte, namelijk dat elk mensenleven is opgenomen in een kringloop van sterven en geboren worden. Dezelfde persoon keert na de dood terug in een ander lichaam. Hopelijk onder betere omstandigheden dan daarvoor. Maar uit welke verlangens en verwachtingen deze opvatting ook voortkomt, en hoe aannemelijk men haar ook tracht voor te stellen, de eerlijkheid gebiedt ons er onmiddellijk afstand van te nemen. Gods Woord laat geen enkele ruimte voor de waanvoorstelling van reïncarnatie. Volgens de definitieve openbaring van de Bijbel is ieder mensenleven eenmalig en, wat het aardse bestaan betreft, eindig. God geeft ons het leven met een bepaalde bedoeling, en wij moeten er reken-schap van geven:

Het is de mensen beschikt éénmaal te sterven en daarna komt het oordeel (Hebr. 9:27).

In tegenstelling tot wat sommige verwarde geesten menen, hebben Jezus' woorden 'Gij moet wederom geboren worden'

niet betrekking op een geboorte na onze lichamelijke dood. Jezus zelf maakte zonneklaar wat wedergeboorte is: een innerlijke vernieuwing doordat we Hem aannemen als onze Verlosser en Heer. Wij hebben deze wedergeboorte nodig *tijdens* ons aardse leven (zie Joh. 3:1-12).

Een andere verwarrende gedachte is dat elk kind al bestond voordat het in de moederschoot kwam. Volgens deze poëtische voorstelling van zaken is God een hemelse Vader die de engelachtige geesten naar de aarde stuurt en verbindt met de lichamen van kinderen, hetzij vóór, hetzij tijdens de geboorte. Deze gedachte is onbijbels en ongevoelig. Zij steekt echter vaak de kop op, bijvoorbeeld wanneer mensen tijdens een begrafenis van een klein kind in alle oprechtheid zeggen dat God wel wist waarom dit moest gebeuren. Ze menen dat Hij dit leven 'tot Zich teruggenomen' heeft, dat Hij eerst vanuit de hemel had gegeven.

Hoe goed ook bedoeld, God nam en neemt geen kinderen weg omdat Hij hen in de hemel nodig heeft. Dat mensen sterven, en dat er dus tranen en rouw zijn, komt omdat de mensheid heeft gebroken met de Bron van leven. De Bijbel zegt niets over een God die op grond van afzonderlijke beslissingen een bepaald leven in een bepaald lichaam plaatst. Wat zegt de Bijbel dan wel?

God 'blaast' de levensadem in

Genesis 2 spreekt uitgebreid over wat in Genesis 1 al aan de orde kwam, namelijk dat God de mensen schiep en hun de opdracht gaf vruchtbaar te zijn en talrijk te worden. De Schepper gaf hun de mogelijkheid zich te vermenigvuldigen. Hoe?

'Toen formeerde de HERE God de mens van stof uit de